

जम्भारिः, पुं, (जम्भेसासुरस्य ऋषिः शत्रुः ।)
 इन्द्रः । यथा, “जम्भारिहृन्नीलयः ।” इत्युत्तर-
 नेऽधम् ॥ वद्विः । वज्रम् । इति विश्वः ॥
 (विष्णुः । इति महाभारतम् ॥)
 जम्भी, [नृ] पुं, (जम्भयति सुधामाख्यादिकं
 नाशयतीति । जम्भि क वाङ् + ञिनि, ।)
 जम्बीरः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 जम्बीरः, पुं, (जम्भाते वज्रवृद्धार्थं भक्ष्यते इति ।
 जम्भ + “जम्बीरादयश्च ॥” इति ईरन् । ततो
 “रश्मिजम्बीरचि ॥” ७ । १ । ६१ । इति तुम् ।)
 जम्बीरः । इत्यमरः । २ । ४ । ७६ ॥ मरु-
 वकः । इति तट्टीकार्या भरतः ॥
 जयः, पुं, (जि जये + “एरच् ॥” ३ । ३ । ५६ ।
 इत्यच् ।) शत्रुपराङ्मुखीकरणम् । जित् इति
 भाषा । तत्पर्यायः । विजयः २ जयनम् ३ ।
 इत्यमरः । २ । ८ । १० ॥ (यथा, मनुः । ७ । ४४ ।
 “इन्द्रियाणां जये योगं समातिष्ठेद्विवादिशम् ।
 जितेन्द्रियो हि शक्नोति वशे स्थापयितुं प्रजाः ॥”)
 अविमन्त्रः । (जयतीति । जि + पचाद्यच् ।)
 जयन्तः । युधिष्ठिरः । इति मेदिनी । ते, २५ ॥
 (एतन्नाम तु विराटयज्ञे ऋष्यप्रवाससमये जातम् ।
 यथा, महाभारते । ४ । ५ । ३४ ।
 “जयो जयन्तो विजयो जयत्सेनो जयद्वजः ।
 इति गुह्यानि नामानि चक्रे तेषां युधिष्ठिरः ॥”)
 विजयनन्दनराजः । स तु इच्छाकुर्वशीलवः ।
 इति हेमचन्द्रः । ३ । ३५८ ॥ श्रीनारायण-
 पार्षदः । यथा,—
 “एतौ द्वौ पार्षदौ मह्यं जयो विजय एव च ।
 कदर्योऽह्य मां यज्ञो वक्रकृतामतिप्रमम् ॥”
 इति श्रीभागवते । ३ । १६ । २ ॥
 (सञ्जायि भूतानि जयतीति । जोयते संसार-
 मनेन वा । विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ ।
 १४६ । ६७ ।
 “नयो जयः सद्यसन्वो दाशाहंः सार्वतां पतिः ॥”
 नामविशेषः । यथा, महाभारते । ५ । १०३ । १६ ।
 “विराजा धारणश्चैव सुवाहुर्मूर्खरो जयः ॥”
 दानवविशेषः । यथा, हरिवंशे । २३४ । ३ ।
 “जयो निकुम्भः कुपयश्च दानवी
 ररक्षुरेते दश दानवाधिपम् ॥”
 दशममन्वन्तरीय-ऋषिविशेषः । यथा, भाग-
 वते । ८ । १३ । २१—२२ ।
 “दशमो ब्रह्मसावर्णिरुपसृष्टोऽसुतो मनुः ॥”
 “हविष्यान् सुहृतः सद्यो जयो ऋषिस्तदा
 द्विजाः ॥”
 भुवन्शीलस्य वल्लभरूपस्य पुत्रविशेषः । यथा,
 तत्रैव ४ । १३ । १२ ।
 “सुवीचीर्वल्लभस्यैवा भार्यासुत षड्बालजाद ।
 पुष्यायं तिमक्रेतुश्च इधमर्चं वदं जयम् ॥”
 विश्वामित्रपुत्रविशेषः । (यथा, तत्रैव । ८ ।
 १६ । ३६ ।
 “एव वः कुशिका वीरो देवराजसमन्वित ।
 अन्ये चाष्टकहारीतजयक्रतुमहादयः ॥”

जम्भशीगर्भजातः पुरुरवः पुत्रविशेषः । यथा,
 तत्रैव । ६ । १५ । १ ।
 “शैलस्य चोर्ध्वशीगर्भात् षड्बालजाद वृषः ।।
 आयुः श्रुतायुः सत्यायु रयोऽथ विजयो जयः ॥”
 राजर्षिविशेषः । यथा, महाभारते । २ । ८ । १४ ।
 “तस्यां राजर्षयः पुष्यास्तथा ब्रह्मर्षयोऽमलाः ।
 यमं चैव स्वतं तात । प्रहृष्टाः पर्युपासते ॥”
 इत्युपक्रम्याह ।
 “अङ्गो विश्व वेणश्च दुग्धनः सङ्करो जयः ॥”
 धृतराष्ट्रपुत्राणामन्यतमः । यथा, तत्रैव । १ ।
 ६३ । ११७ ।
 “जयः सद्यव्रतश्चैव पुरुमिन्द्रश्च भारत । ॥”
 सङ्गयस्य राज्ञः पुत्रः । यथा, हरिवंशे ।
 २६ । २ ।
 “सङ्गयस्य जयः पुत्रो विजयस्यस्य चात्मजः ॥”
 सङ्गयस्य राज्ञः पुत्रः । यथा, भागवते । ६ ।
 १७ । १६ । [जयः ॥”
 “कुशात् प्रतिः चाचरुद्वात् सङ्गयस्तु सुतो
 दौश्रुन्मैन्वोः पुत्रविशेषः । यथा, तत्रैव । ६ ।
 २१ । १ ।
 “वितथस्य सुतात् मन्योर्दृहत्तु जयो जयस्ततः ॥”
 युयुधानपुत्रः । यथा, तत्रैव । ६ । २४ । १४ ।
 “युयुधानः सावर्किले जयस्तस्य कुशिलस्ततः ॥”
 भारतादिशास्त्रविशेषः । यथा, भविष्यपुराणे ।
 “अष्टादशपुराणानि रामस्य चरितं तथा ।
 विष्णुधर्मादिशास्त्राणि शिवधर्माश्च भारत ॥
 कार्याश्च पञ्चमो वेदो यन्महाभारतं स्मृतम् ।
 सौराश्च धर्मा राजेन्द्र । मानवोक्ता महीपते ॥
 जयेति नाम एतेषां प्रवदन्ति मनोविषयः ॥”
 इति जयह्वारण्यहम् । इति शब्दार्थचिन्तामणिः ॥
 वत्सरविशेषः । तत्पर्यायं यथा,—
 “सन्ध्याश्च तथा वैश्याः शूद्राश्च नटनर्तकाः ।
 पीडितास्ते वरारोहि ! जये सर्वे न संप्रयः ॥”)
 जयकोलाहलः, पुं, (जयस्य कोलाहलो यत्र ।)
 प्राशकभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥ (जयस्य
 कोलाहलः ।) जयजनिश्च ॥
 जयटाका, स्त्री, (जयघोषिका टाका । विजय-
 काले एव वादनादस्य तागलम् ।) वादा-
 विशेषः । इति लां प्रसिद्धा । जयटाक इति
 भाषा ॥
 जयदत्तः, पुं, (जयेन विजयेन दत्त इ । जय-
 शीलत्वादेवास्य तथालम् ।) इन्द्रपुत्रः । इति
 हेमचन्द्रः । २ । ५६ ॥
 जयनं, स्त्री, (जोयते जनेनेति । जि + करणे ल्युट् ।)
 तुरङ्गादिमन्त्राहः । (यथा भाषे । ७ । २३ ।
 “सकल्पनं द्विरदग्धं वरुथिन-
 सुरङ्गिणी जयनपुञ्जश्च वाजिनः ।
 त्वरायुजः स्यमपि कुर्वतो वृषाः
 पुनः पुनस्तदधिकृतानतत्वरम् ॥” * ॥
 भावे ल्युट् ।) जयः । इति मेदिनी । ने, ६७ ॥
 जयनी, स्त्री, (जयन + ञिधां ङीप् ।) इन्द्र-
 कन्या । इति शब्दरत्नावली ॥

जयन्तः, पुं, (जयतीति । जि + “तृभूवहि-
 वतीति ॥” उर्णा ३ । १२८ । इति भक्त् ।)
 इन्द्रपुत्रः । तत्पर्यायः । पाकशासनिः २ ।
 इत्यमरः । १ । १ । ४६ ॥ ऐन्द्रिः ३ । इति
 मेदिनी । ते, ११० । (यथा, रघौ । ३ । २३ ।
 “समाहवाङ्गौ शरजन्मना यथा
 यथा जयन्तेन प्रचीपुरन्दरौ ।
 तथा वृषः सा च तुतेन मागधी
 ननन्दतुस्तुसदृगेण तत्समौ ॥”
 विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ६८ ।
 “अर्को वाजसनः शङ्गी जयन्तः सर्वविजयी ॥”
 “अतिशयेनारीन् जयते तयहेतुरिति वा
 जयन्तः ॥” इति तद्भाष्यम् ॥ शिवः । (यथा,
 मतुस्ये । ५ । ३० ।
 “सावित्रश्च जयन्तश्च पिनाकी चापराजितः ।
 एते रुद्राः समाख्याता एकादशगणेश्वराः ॥”)
 चन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ भीमः । इति
 मेदिनी । ते, ११० ॥ (एतन्नाम तु सङ्गना
 विराटयज्ञवासकाले जातम् । यथा, महा-
 भारते । ४ । ५ । ३४ ।
 “जयो जयन्तो विजयो जयत्सेनो जयद्वजः ।
 इति गुह्यानि नामानि चक्रे तेषां युधिष्ठिरः ॥”
 मरुत्वतीगर्भजातो धर्मपुत्रविशेषः । अयं हि
 उपेन्द्र इत्याख्याया प्रसिद्धः । यथा, भागवते ।
 ६ । ६ । ८ ।
 “मरुत्वांश्च जयन्तश्च मरुत्वत्या बभूवतुः ।
 जयन्तो वासुदेवोऽप उपेन्द्र इति यं विदुः ॥”
 राज्ञो दण्डयस्य मन्त्रिविशेषः । यथा, रामा-
 यणे । १ । ७ । २—३ ।
 “अथै बभूवुर्वीरस्य तस्यामाद्या यशस्विनः ।
 शुचयश्चासुरकाश्च राजल्लेषु निघ्नः ॥
 शिजयन्तो विजयः सुराङ्गो राज्यवर्धनः ।
 अकोपो धर्मपालश्च सुमन्त्रश्चाद्योर्ध्ववित् ॥”
 पर्वतविशेषः । यथा, हरिवंशे । १७० । १४ ।
 “ततश्च पर्वताः सप्त केशवं समुपस्थिताः ।
 जयन्तो वैजयन्तश्च नीलो रजतपर्वतः ।
 महामेरुः सकैलाश इन्द्रकेशश्च नामतः ॥”
 प्योतिथोक्तयान्त्रिकयोगविशेषः । यथा,—
 “यच्च खोचभतसन्वो कमादेकादशे स्थितः ।
 जयन्तो नाम योगीऽथं शत्रुपुत्रविनाशकतः ॥”)
 योद्धशुभ्रधान्तर्गतध्रुवविशेषः । तस्य लक्षणं
 यथा,—
 “आदिताले जयन्तः स्यात् शङ्काररसंयुतः ।
 रुद्रसंख्याश्चरपद आशुर्बुद्धिकः परः ॥”
 इति वज्रीतद्गोदरः ॥
 जयन्तिका, स्त्री, (जयन्तीव कायतीति । कै +
 कः । ततो इत्सो निपातनात् ।) हरिद्रा ।
 इति राजर्षिचरितः ॥ (इग्याः सखीविशेषः ।
 यथा, काण्डीखण्डे । ४७ । ४६ ।
 “यथा जया च विजया यथा चैव जयन्तिका ॥”)
 जयन्ती, स्त्री, (जयतीति । जि + “तृभूवहीति ॥”
 उर्णा ३ । १२८ । इति भक्त् । ततो गौरा-